కథానిక

భస్మాసురుడు - దూరి వెంకటరావు

కానిస్టేబుల్ కాంతారావుకు విజయనగరం ట్రాన్స్‌ఫరై ఆరు నెలలవుతోంది. ఆ రోజు నైట్ డ్యూటీ పడటంతో హడావిడిగా నాలుగు మెతుకులు కతికి యూనిఫారం వేసుకున్నాడు.

"అబ్బాయి రాత్రి ట్రైనుకు ప్రయాణం పెట్టుకున్నాడు కదా... డ్యూటీ మార్పించుకోలేక పోయారా" విరాగ్గా ముఖం చిట్లిస్తూ అన్నది వెంకటలక్ష్మి.

"ఏం చేయమంటావ్ ఆరు నూరైనా డ్యూటీ మార్చేది లేదని యస్.ఐ గారు చెప్పేసారు. మనం మరీ అంత కంగారు పడిపోడానికి వాడేమైనా పసివాడా? జాగ్రత్తగా వెళ్ళి రమ్మని చెప్పు" పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ బయట పడ్డాడు కాంతారావు.

కాంతారావు గంట స్థంభం నుండి న్యూ పూర్ణ పార్కు వరకు మువ్మారు తిరిగి బీడీ అంటించుకున్నాడు.

అప్పుడే న్యూపూర్ణా ఇంటర్‌వెల్ ఇవ్వడంతో జనం థియేటర్లోంచి గుంపులు గుంపులుగా బయటకు వచ్చి టీ దుకాణాల దగ్గర చేరారు. కొందరు కిళ్ళీ బడ్డీల వద్ద నిలబడి సిగరెట్లు కాలుస్తున్నారు.

ఉన్నట్లుండి కాంతారావు దృష్టి అక్కడ టీ త్రాగుతున్న వ్యక్తి మీద పడ్డాది. అంతే, "రేయ్ పోలయ్యా!" బిగ్గరగా కేక పెట్టాడు.

కాంతారావు పిలుపుకి, "నమస్కారం సార్" చేతులు జోడిస్తూ దగ్గరకొచ్చాడు పోలయ్య.

"ఈ వేళప్పుడు ఇక్కడ ఉన్నావేంటా?!"

"రెండో ఆట సిన్మాకొచ్చాను బాబు"

"సినిమాకా?... జేబులు కొట్టడానికా? నీ దొంగ యాసాలు నా దగ్గరంటా..." యగతాళి ధ్వనిస్తోందతని కంఠంలో.

"దొంగతనాలు మానేసి సేన్నాళ్లైంది బాబయ్యా! ఇప్పుడు కాయకష్టం సేసుకుని బతుకుతున్నా"

"కేడీ నా కొడకా, బుద్ధిమంతుడిలా మాట్లాడకు, బూటు కాలుతో తన్నగలను జాగ్రత్త. నాకిప్పుడు వంద రూపాయిలు కావాలి. ఎక్కడ నుండి పుట్టిస్తావో ఏమో! తెల్లవారే వరకు నేనిక్కడే వుంటాను.. వెళ్ళు.." అధికార దర్పాలు అతడిలోమూర్తీభవించి వున్నాయా క్షణంలో.

"చమించండి బాబు. మీ కాళ్ళట్టుకుంటాను నానా పని ఇప్పుడు పూర్తిగా ఒగ్గేసినాను. మళ్లీ ఆ రొచ్చులోకి దింపకండి మీకు పున్యముంటాది" బతిమలాడుతున్నాడు పోలయ్య.

"నువ్వంతగా చెబుతున్నావు గనుక నిన్ను మరి ఒత్తిడి చేయదలచుకోలేదు. నాకు ఇప్పుడు డబ్బు అవసరం. ఈ ఒక్కమారు సాయం చెయ్యి. మరి నీ జోలికి రాను. నీకు తెలుసునో తెలియదో పాత కేడీల్ని బొక్కలో తోసేయమని ఆర్డర్సున్నాయి. తలచుకుంటే నిన్నీ క్షణంలో జైల్లోకి గెంటేయగలను" బెదిరించాడు కాంతారావు, లాఠీ కర్ర ఊపుతూ.

భయంతో వణికిపోయాడుపోలయ్య. ఐతే జైలుకు వెళ్ళవలసి వస్తుందని కాదు. మళ్లీ దొంగతనాలు చేస్తున్నట్లు లచ్చి అనుకుంటుందేమోనని. ఈ గండం నుండి బయటపడాలంటే పోలీసు చెప్పినట్లు చేయక తప్పదనుకున్నాడు.

* * *

పోలయ్య పార్వతీపురంలో వుండేటప్పుడు జేబులు కట్ చేసే వాడు. పట్టుబడితే కొన్నాళ్ళు కొట్లో కాపురం చేసి బయటకొచ్చే వాడు. వాడి భార్య లచ్చికి ఆ పని ఇష్టం వుండేది కాదు. అతడి చేత దొంగతనం మాన్పించడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేసి విఫలమయింది.

ఒకమారు పోలయ్యకి నక్సలైట్లతో సంబంధం వుందన్న అనుమానంతో రాజమండ్రి సెంట్రల్ జైల్లోకి నెట్టేసారు.

సంవత్సరం తర్వాత విడుదలై ఇంటికి వచ్చిన భర్తను పట్టుకుని "మావా" అంటూ భోరున ఏడ్చింది లచ్చి. ఆమె ఏడుస్తూ వుంటే పోలయ్యకు కూడ దుఃఖం వచ్చింది.

"నీ కాళ్లట్టుకుంటాను. ఇక మీదనైనా దొంగతనాలు మానేయ్‌మావా. నువ్వులేకపోతే నాను బతకలేను" గోల పెట్టింది లచ్చి.

భార్యనెలా సముదాయించాలో తెలియలేదు పోలయ్యకు. ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని కళ్ళు వత్తుతూ "నాకూ అట్టాగే అనిపిస్తోంది లచ్చీ. దొంగతనాలొగ్గేసి దరజాగా బతకాలని నాకు మాత్రం ఉండదా సెప్పు. నానేమో సదూకోనేదు, ఎట్టా బతకాలో తెల్వక ఈ కేడీ పన్ను ప్రకటించాడు పోలయ్య.

"ఈ పెపంచంలో సదూకున్నోళ్లే కాదు మావా సదూలేనోళ్లు కూడ హాయిగా బతుకుతున్నారని నీకు తెలీదా? మనం ఎల్లునే ఇజన్నారం ఎల్లిపోదాం. అక్కడ మా బావ కాపీ కొట్టు ఎట్టిండు. నాను సెబితే నీకేదైనా సిన్నపని. ఈయకపోడు, పోలీసోళ్ళచేత ఛావు దెబ్బలు తింటూ ఈడ ఉండే కంటేమరో సోటికి పోయి గంజినీళ్లు తాగడం మేలు మావా" బతిమలాడింది లచ్చి. ఆమెకళ్ళంట ఏకధారగా నీళ్ళు కారుతున్నాయి.

లచ్చి మాటకు మరి బదులు చెప్పలేదు పోలయ్య. మరుక్షణం మూటా ముల్లె సర్దుకున్నారా దంపతులు.

***

పోలయ్య వంద రూపాయలు తెచ్చివ్వడంతో రాత్రంతా డ్యూటీ చేసినా ఢీలా పడిపోలేదు కాంతారావు. పైగా చలాకీగా కనిపిస్తున్నాడు. ఇప్పుడతడి ముఖం వెయ్యి వోల్టుల విద్యుత్ బల్బులా వెలిగిపోతోంది. హుషారుగా ఈల వేసుకుంటూ ఇల్లు చేరుకున్నాడు కాంతారావు.

ఇంట్లో అడుగు పెడుతూనే వాకిట్లో మంచం మీద దుప్పటి కప్పుకుని పడుకున్న కొడుకును చూసి ఆశ్చర్యపోతూ "ఏం లక్ష్మీ, అబ్బాయి రాత్రి ఊరికెళ్ళలేదా?" అడిగాడు కాంతారావు.

"వెళ్ళడం రావడం రెండూఅయ్యాయి"

"రాత్రి స్టేషనుకు వెళ్లేటప్పుడు ఎవడో దొంగ వెధవ పరుసు కొట్టేసాడంట. డబ్బు పోవడంతో వెర్రిమొహం పెట్టుకుని ఇంటి కొచ్చేశాడు"

భార్య మాటలకు విద్యుద్ఘాతం తగిలినట్లైంది కాంతారావుకి. "వెధవ నా డబ్బు కొట్టేసి నాకే ఇచ్చాడన్నమాట" అనుకుంటూ పళ్ళు నూరాడు.

వెంకటలక్ష్మి ఇంకా ఏదో చెబుతోంది. ఆ మాటలేవీ అతడి కర్ణభేరికి చేరడం లేదు. కొడుకు ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళలేక పోవడానికి తనే కారకుడని తెలిస్తే అబ్బాయి తనని క్షమిస్తాడా?

వెంకటలక్ష్మి ఏమంటుంది? అన్న ప్రశ్నలే అతడి మస్తిష్కంలో సుళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

కాంతి వృక్షం

దక్షిణ చైనాలోని హ్యూనాన్ రాష్ట్రంలో ఒక రైతు వెలుగునిచ్చే వృక్షాన్నొకదానిని కనుగొన్నాడు. అతనికి పది మీటర్ల పైచిలుకుండే ఒక చెట్టు కనబడగా, ఎందుకో ఒకదానికి పనికిరాదా అని, పీకి ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడు. ఆ రాత్రి అతడు దాని బెరడును చెక్కగానే, ఇల్లంతా అది ఇచ్చే కాంతితో మెరిసిపోయింది. ఆ చెట్టు యొక్క వేళ్ళు, రంపపు పొట్టు, బెరడు లోపలి భాగాలు కూడా కాంతిని ప్రసరించడం చూచి ఆ రైతు వింత చెందాడు. 8 వాట్ల బల్బుకాంతితో సమానంగా ఉన్న దానికాంతి నీలి రంగులో ఉందట. శాస్త్రజ్ఞులు ఆ చెట్టుపై పరిశోధనలు చేసినారు. కాని వారికేమి అంతుబట్టలేదు.

రసాయనిక ప్రక్రియకు నాంది

మూడు నాలుగు శతాబ్దాల క్రితమే అలెగ్జాండియాలోని ఈజిప్షియన్లు, గ్రీకులు రసాయనశాస్త్ర పరిశోధన కుపక్రమించినట్టు ఆధారాలున్నాయి. వారు కూడా కుబేరు లవుతామనే ఆశతో కొన్నిరకాల సీసం లాంటి లోహ పదార్థాలను వెండి బంగారాల్లోనికి రూపాంతరం చెందించే కృషి నల్పారు. కాని ఫలితం దక్కలేదు.

నిద్రలేకుండా 34 యేళ్ళు

మనకు ఒక్కరోజు నిద్ర పోకపోతేనే మరుసటి రోజంతా ఎలాగో వుంటుంది. అటువంటిది 34 యేళ్ళు నిద్రలేకుండా బతకడమంటే మాటలా! నాగపూరు నగరంలో 'పరబ్బాడా' అనే పట్టణంలో అయ్యస్వామి అనే అతను నిజంగా 34 సంవత్సరాలు నిద్రపోకుండా వున్నాడు. అన్నాళ్ళు నిద్రలేకపోయినా అతనిలో యే మాత్రం అలుపూ సొలుపూ కానవచ్చేదికాదట. రాత్రుల్లో అతడు పడకపై పడుకొని విశ్రాంతి తీసుకుంటాడు గాని నిద్రపోయి ఎరుగడు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరణ సంబరాల్లో మద్రాసు 'తెలుంగు' కష్టాలు!

'చేయెత్తి జైకొట్టు తెలుగోడా' అన్నారు కవిగారు ఎంతో ఆవేశంగా. కానీ మన మదరాసు నగరంలో.. అదీ పదిహేను లక్షల మంది తెలుగు వారున్న మన చెన్నపట్నంలో అక్కడక్కడా కనిపించి, మనల్ని వెక్కిరించే 'తెలుంగు'ను చూస్తే, చెయ్యెత్తి తల కొట్టుకోవాలనిపిస్తుంది.

జార్జి టౌన్‌లో తెలుగు వారు ఎక్కువగా వున్నందువల్ల, ఓ సెలూన్ వానరుడికి సారీ.. వానరుడికి తెలుగులో బోర్డు రాయించాలన్న ఉద్దేశం వుండడం మంచిదే. అంత మాత్రం చేత 'ఇక్కడ తల వెంట్రుకలు నరకబడును' అని రాయిస్తే, ఏ తెలుగువాడైనా ధైర్యం చేసి, అక్కడికి ఎలా వెళ్లగలడు? 'మంద ల షాపు' అంటే, అక్కడ గొర్రెల మందలు లేదా మేకల మందలూ వంటివి వుండవు. అది 'మందులషాపు' అనుకోవాలి. 'ముక్కద్దముల అంగడి మిద్దె మీద వున్నది' అన్న బోర్డు చూస్తే 'ఆహో... ఏం పదజాలం' అన్న ఆశ్చర్యం కలిగితే కలుగుతుందేమో కానీ.. చాలా మందికి అసలు విషయం అర్థం కాకపోయే ప్రమాదం వుంది. అప్పుడు 'కళ్లద్దాల దుకాణం ఆ మేడ మీద వుంది' అని అనుకోవాలి. అలాగే హోటల్ ముందు కనిపించే చిన్న బోర్డు మీద 'భోజనం రెడ్డి' అని రాసి వుంటే, అది రెడ్డిగారు తయారు చేయించిన

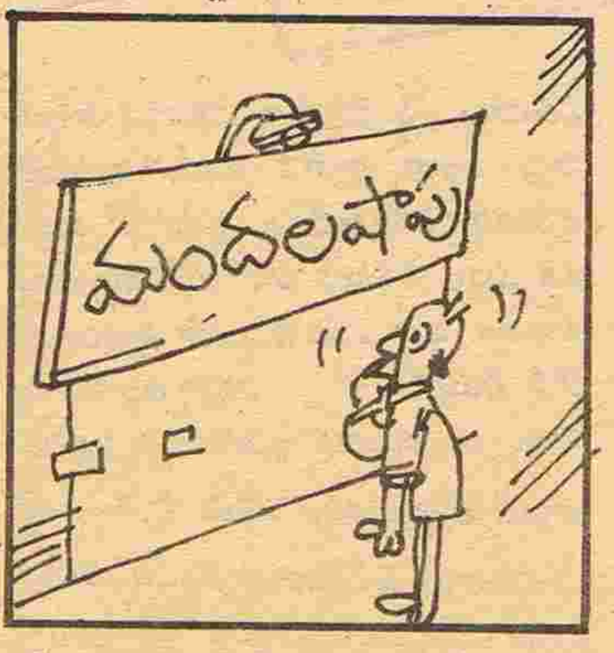

భోజనం అని కాని మీరు అనుకుంటే, సరిగ్గా పప్పులో కాలు వేశారన్న మాటే... 'భోజనం రెడీ' అన్న మాటకు వచ్చిన తిప్పలు అవి!

ఓపిక వుండి మద్రాసంతా తిరిగిచూడాలే కాని ఇలాంటి 'తెలుంగు' బోర్డులు రకరకాలవి చాలా కనిపిస్తాయి. కొన్నాళ్ల క్రితం 'కళాసాగర్' సభలో ప్రముఖ గాయకులు ఎస్.పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం 'ఇన్ని లక్షల మంది తెలుగు వారున్న మద్రాసులో కొత్త తెలుగు సినిమాలు ఎందుకు విడుదల కావడం లేదా?' అని విచారించారు. అప్పుడప్పుడు తెలుగు వారి 'వినోదం' కోసం 'ఉదయం ఆటలు'గా వేసే పాత సినిమాల వాల్ పోస్టరులుగాని ఆయన చూస్తే 'హతవిధీ' అని గట్టిగా పద్యమో పాటో పాడి బాధ పడకుండా వుండలేరు! ఆ వేసే తెలుగు సినిమా జానపదం అయితే, 'భయంకర కత్తి జగడములు నిండిన పటము' అని ఆ కత్తులతోనే సినిమా పేరును ఇష్టం వచ్చినట్లుగా నరికి రాస్తారు. ఈ మధ్యే తెలుగు నటీ నటుల పేర్లున్న ఓ సినిమా పోస్టరును చూస్తే, చిత్రం పేరు 'టెక్ డివర్' అని వుంది. మనవాళ్లు ఏదో ఇంగ్లీషు పిక్చర్లో నటించారేమోనని కంగారు పడకండి... ఆ చిత్రం

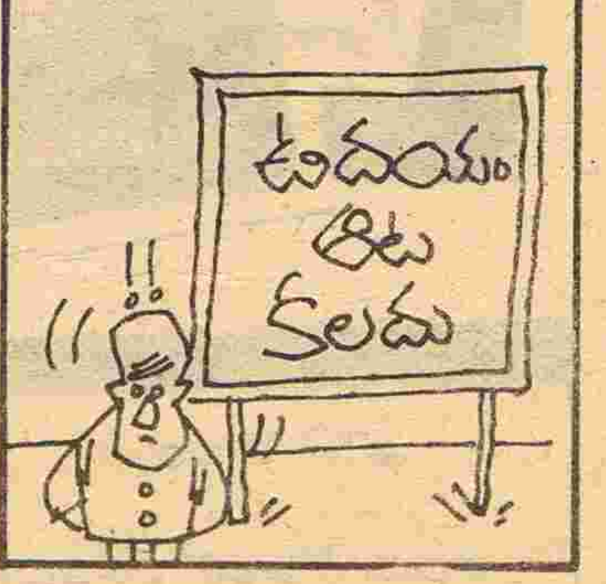

పేరు 'టాక్సీ డ్రైవర్' అన్నది ఆ తర్వాతే మీకు అర్థమౌతోంది!

ఇది ఇలా వుండగా మన తెలుగు వారి పేర్లను తమిళులు మార్చి వేసే పద్ధతి మరీ చిత్రంగా వుంటుంది. నా మిత్రుడు ఒకాయన తన పేరును ఎవరైనా మరో విధంగా మార్చి రాస్తే... పాపం చాలా నొచ్చుకునే వాడు. ముఖ్యంగా తమిళ సోదరులు- తన పేరును మార్చి రాసేస్తారేమోనని వాళ్లకు చెప్పేటప్పుడు చాలా జాగ్రత్తగా.. 'గో...పా...ల...కృ...ష్ణ...' అని చెప్పేవాడు. వాళ్ళూ అంత శ్రద్ధగానూ రాసుకుని గోపాలకృష్ణన్... సరిదానే' అని వెళ్లిపోయే వారు. ఆయన తన తలను గోడకు కొట్టుకునేంత పని చేసే వాడు.

టి.నగర్‌లో 'నాగేశ్వరరావు రోడ్' అని వుండేది. ఆ మధ్య తమిళనాడు ప్రభుత్వం పేర్లలోకులాలుధ్వనింవకూడదని 'నారాయణ శెట్టి రోడ్' అని వుంటే, 'శెట్టి' పదం తీసేయడం లాంటివి చేశారు. (ఆ వేగంలో శర్మా స్ట్రీట్‌లు, శాస్త్రి స్ట్రీట్‌లు వంటివి బలైపోయి-చివరికి వట్టి 'వీధు'లుగానే మిగిలిపోయాయి.) ప్రముఖ దర్శకులు బి.ఎన్. రెడ్డి గారి పేరు మీదున్న రోడ్డు కూడా ఈ వేగంలో 'బి.ఎన్.' రోడ్ అయింది. అదే

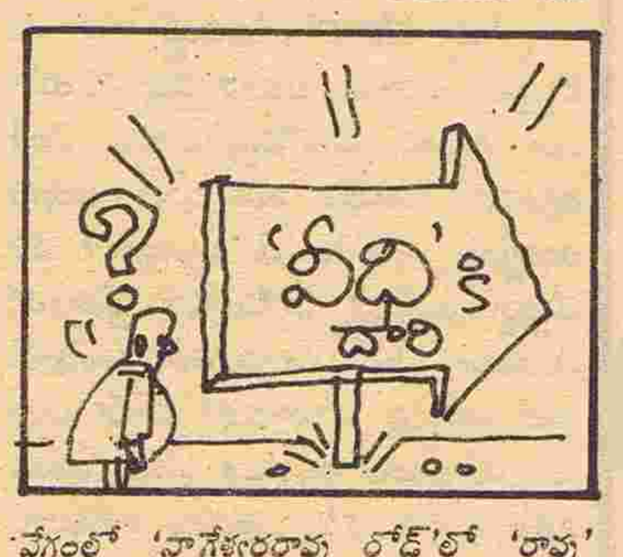

వేగంలో 'నాగేశ్వరరావు రోడ్'లో 'రావు' అన్నది కూడా ఒక కులం అనుకుని, దాన్నీ లాగేశారు. అంతటితో 'నాగేశ్వర రోడ్' అని పూరుకున్నా కొంతవరకు ఫరవాలేదు. కొన్నాళ్లకు దాన్ని 'నాగేశ్వరన్ రోడ్'గా మార్చి రాసేసి - ఆనందించేరు!

ఇక మన 'కూచిపూడి'ని నగలు తమిళులెవరూ అలా పలక(లే)దు. 'కుచ్చిపుడి' అనే అంటారు. (అరవంలో 'కుచ్చిపుడి' అంటే 'పుల్లను పట్టుకో'మని అర్థం!) ఇక మన ప్రముఖ దర్శకులు 'బాపు'ను - వాళ్లు 'బాబు'గానే పిలుచుకుంటారు. 'రంగారావు'ను 'రంగరావు' అనే అంటారు. ఎంత చెప్పినా - వాళ్ల ధోరణిలో మార్పు రాదు. ఇక త్యాగరాయ కీర్తనలను తమిళ విద్వాంసులు కొందరు ఎంతగా హింసిస్తారనేదీ అందరికీ తెలిసిందే!

ఈ విషయంలో మనవాళ్లూ 'దెబ్బకు దెబ్బ' అన్నట్లుగా వ్యవహరిస్తారు. తమిళంలో 'కుమరి ఆనందన్' అనే రాజకీయ నాయకుడు వున్నారు. ఆంగ్లంలో స్పెల్లింగ్ రాసినప్పుడు 'KUMARI' అని రాయడం వల్ల ఆయనను మన వాళ్లందరూ ...పాపం... 'కుమారి ఆనందన్' గానే వ్యవహరిస్తారు. 'అన్‌బళగన్' అనే పేరును ఆంగ్లంలో రాసినప్పుడు-ఉచ్చారణ సౌలభ్యం కోసం 'ANBAZHAGAN' అని రాస్తే తెలుగు అనువాదంలో అది కాస్తా 'అన్‌బజగన్' అయి కూర్చుంటుంది!

దినపత్రికల్లో - మద్రాసు ఎడిషన్స్‌లో తమిళ చిత్రాల పేర్లు చదువుకుంటే, రెండు భాషలు తెలిసిన వారు - తెలుగులో ఆ సినిమాల పేర్లు రాసిన విధానం చూసి- ఎంతైనా నవ్వుకోవచ్చు!

ఇక మన మద్రాసులోని తెలుగు వారికి - తెలుగు అభిమానం ఎంతగా వుందిందన డానికీ ఉదాహరణ- తెలుగు హ్యూమర్ మాస్టర్ - రావికొండలరావు గారు చెప్పింది మనవి చేస్తాను. ఆయన ఈ మధ్య - తెలుగు రచయితల సంఘం మీటింగ్ ఒకటి జరిగితే (మద్రాసులోనే!) సరదాగా నలుగుర్నీ కలుసుకోవచ్చని వెళ్లారట. వెళ్తే, అక్కడ వున్నది కూడా (ఆర్గనైజర్స్‌తోపాటు) సరిగ్గా నలుగురేనట!

ఇదీ మన తెలుంగు అభిమానం!

\- బి. కె. ఈశ్వర్